

τλητα χαρίσματα τοῦ σπανίου ταλάντου του, πλοῦτον ἐμπνεύσεως, δύναμιν καλλιτεχνικῆς συλλήψεως καὶ ἐγκράτειαν σπανίαν τῆς ζωοποιῦ του σμίλης, ὥστε ὁ ἐκ τῶν ἐν Παρισίοις διδασκάλων του ἐπιφανῆς Μερσιέ συχνάκις ἔλεγε περὶ αὐτοῦ, σπουδαστοῦ ἔτι ὄντος : — « Νὰ ἰδῆτε ὅτι τὸ παληόπαιδο αὐτὸ θὰ φέρῃ μεθ' αὐρίου καμμίαν ἐπανάστασιν εἰς τὴν τέχνην ! »

Λυπούμεθα ὅτι ἡ παραδειγματικὴ μετριοφροσύνη τοῦ Σώχου ἀπεστέρησεν ἡμᾶς τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ παραθέσωμεν ἕδε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ὅπως γνωρίσωμεν οὕτω εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀναγνώστας τοῦ Ἑμερολογίου τὴν νοήμονα καὶ γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν τοῦ νεαροῦ καλλιτέχνου. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ δυνηθῶμεν καὶ τὴν ἔλλειψιν ταύτην νὰ ἀναπληρώσωμεν, καὶ μὲ ἀντίγραφα ὥραίων του ἔργων νὰ κοσμήσωμεν τὴν πινακοθήκην τοῦ Ἑμερολογίου.

Ἀθήναι, Αὐγούστου τοῦ 1892.

Κ. Φ. Σ.

Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Μιὰ 'μέρο' ἀπὸ τῆς θάλασσας τὰ σμαραγδένια βύθη
 Ἐβγῆκε· μέσα 'ς τὸν ἀφρὸ ποῦ ἀπάνω-ἀπάνω ἐχύθη
 Σὰν ὄνειρο τῆς θάλασσας μὲ κάλγη ὄνειρευμένα
 Ἡ Ἀφροδίτη ὀλόγυμνη, λαχταριστή, παρθένα.

Τὴν ἀρμονία ἐσκόρπισε τριγύρω ἢ εὐμορφιά της,
 Πλημμύρισε μὲ φῶς ἢ γῆ μονάχ' ἀπ' τὴ θωριά της
 Κι' ὁ οὐρανὸς κυττάζοντας κατὰ τῆς γῆς τὰ μέρη
 Τὴν εἶδε καὶ 'ς τὸν κόρφο του τὴν ἔκαμ' ἄλλο ἀστέρι.

Κι' ἔτσι 'ς τὴν Πλάσι ὀλόκληρον νὰ λάμπη αἰώνια ἐδόθη
 Φωτίζοντας ἀτέλειωτα 'ς τὰ ὕψη τὰ αἰθέρια
 Ἡ Ἀφροδίτη, ζωγραφιά τῆς Εὐμορφιάς ποῦ ἀπλώθη
 Ἀπὸ τὴ θάλασσα 'ς τὴ γῆ κι' ἀπὸ τὴ γῆ 'ς τ' ἀστέρια !

Δ. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ